

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1Tos/112/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4315010866
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Stanislav Libant
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4315010866.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Stanislava Libanta a sudcov JUDr. Štefana Hrvolu a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci odsúdeného P. W., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Levice zo dňa 22.10.2015, sp.zn. 1Pp/45/2015, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 25. novembra 2015, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku, sťažnosť odsúdeného P. W., narodeného XX.XX.XXXX,

z a m i e t a,

pretože nie je dôvodná.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením Okresný súd Levice (ďalej len „súd I. stupňa“) podľa § 61 odsek 1, 2 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005 zamietol žiadosť odsúdeného P. W. o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov so zaradením do ústavu so stredným stupňom stráženia, uloženého mu rozsudkom Okresného súdu Bratislava V zo dňa 27.06.2002, sp.zn. 1T 208/2002 v spojení s uzneseniami Okresného súdu Bratislava V zo dňa 26.11.2003, sp.zn. 1T/208/2002, Okresného súdu Trnava zo dňa 17.08.2005, sp.zn. 6Pp/229/2005, Okresného súdu Trnava zo dňa 18.06.2009, sp.zn. 6Pp/229/2005 a Okresného súdu Piešťany zo dňa 25.11.2009, sp.zn. 1Nt/90/2009.

Uvedené rozhodnutie odôvodnil s poukazom na dokazovanie vykonané na verejnom zasadnutí tým, že hoci odsúdený splnil formálnu podmienku - výkon polovice uloženého trestu a čiastočne splnil aj jednu z materiálnych podmienok, keď počas výkonu preukázal polepšenie, nakoľko bol 11 - krát disciplinárne odmenený, nespĺnil aj ďalšiu materiálnu podmienku, nakoľko nemožno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

V tejto súvislosti poukázal na hodnotenie riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Želiezovce, podľa ktorého je jeho aktuálna resocializačná prognóza nepriaznivá, riziko sociálneho zlyhania je vysoké a neodporúča sa jeho podmienené prepustenie.

Súčasne argumentoval aj jeho záznamami v registri trestov, z ktorých vyplýva, že sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti rovnakého charakteru a tresty, ktoré mu boli ukladané v minulosti, nevedli k jeho náprave a prevýchove, a teda nespĺnili svoj účel. V jeho osobe ide o tzv. špeciálneho recidivistu, ktorý sa opakovane dopúšťa najmä drogovej ale aj majetkovej trestnej činnosti, čím existuje u neho predpoklad zvýšeného rizika recidívy.

Zdôraznil, že trest, ktorý v súčasnosti vykonáva, mu bol najskôr podmienenčne odložený, následne bolo vyslovené, že sa v skúšobnej dobe neosvedčil a bolo mu nariadené ho vykonať. Následne bol podmienenčne prepustený a bola mu určená skúšobná doba na 4 roky, avšak ani v tejto skúšobnej

dobe podmieneného prepustenia sa neosvedčil a bol mu nariadený zvyšok trestu odňatia slobody. V minulosti tak porušil podmienky podmieneného odsúdenia, ako aj podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, kedy sa očakávalo, že bude schopný po prepustení viesť riadny život a bude sa vyhýbať protiprávnemu konaniu. Odsúdený však túto predchádzajúcu dôveru súdu nenaplnil, opätovne nevedol riadny život a preto od neho nemožno dôvodne očakávať, že v prípadnej ďalšej skúšobnej dobe podmieneného prepustenia by takýto riadny život viedol.

Proti tomuto uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení sťažnosť odsúdený, ktorú do momentu neverejného zasadnutia nadriadeného súdu písomne neodôvodnil.

Krajský súd v Nitre na podklade riadne a včas podanej sťažnosti oprávnenou osobou podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku, preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia i konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd I. stupňa po vykonaní dokazovania na verejnom zasadnutí nepochybil pri hodnotení splnenia podmienok na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody.

Podľa § 437 odsek 3 veta prvá Trestného zákona (aktuálne účinného) pri posudzovaní splnenia podmienok na rozhodovanie o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody alebo rozhodovaní o podmienenom upustení od výkonu zvyšku trestu u trestov uložených pred účinnosťou tohto zákona sa postupuje podľa doterajších predpisov.

Podľa § 61 odsek 1 Trestného zákona č. 140/1961 Zb. v znení účinnom do 31.12.2005 po výkone polovice uloženého alebo podľa rozhodnutia prezidenta republiky zmierneného trestu odňatia slobody môže súd odsúdeného podmienené prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Podľa § 61 odsek 2 citovaného Trestného zákona pri rozhodovaní o podmienenom prepustení prihliadne súd na to, do ktorej nápravno-výchovnej skupiny je odsúdený zaradený.

Ako vyplýva z citovaných zákonných ustanovení, výkon polovice trestu odňatia slobody je len jednou, avšak nie jedinou podmienkou pre podmienené prepustenie z výkonu tohto trestu. Ďalšími dvomi (tzv. materiálnymi) podmienkami pre taký postup, ktoré musia byť splnené súčasne, je

- že odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie, a
- stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pri posudzovaní týchto podmienok je súd povinný skúmať nielen správanie odsúdeného počas výkonu trestu, ale v prípade, že už v minulosti bol odsúdený pre trestnú činnosť, aj to, či skôr uložené tresty splnili svoj účel, ako aj ďalšie osobné pomery odsúdeného rozhodujúce pre dôvodný predpoklad, že na slobode (po podmienenom prepustení) bude viesť riadny život.

Správne súd I. stupňa posúdil podmienky pre podmienené prepustenie z výkonu trestu odsúdeného v posudzovanej trestnej veci. Svoje rozhodnutie v dostatočnom rozsahu a argumentačne korektne podporil vlastnými úvahami, ktoré ho viedli k záveru, že odsúdený materiálnu podmienku, ktorou je stav, kedy možno od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, nesplnil. Nadriadený súd preto v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého uznesenia ako na vecne správne bez potreby ho argumentačne dopĺňať.

Zdôrazňuje len tú skutočnosť, že odsúdený v posudzovanej identickej trestnej veci dostal už dve možnosti preukázať, že na slobode je spôsobilý viesť riadny život, jednak pri samotnom ukladaní podmieneného trestu odňatia slobody a následne po premene tohto trestu na trest nepodmienený aj vo forme podmieneného prepustenia z výkonu tohto trestu.

Podľa aktuálne účinného Trestného zákona opätovné podmienené prepustenie z výkonu toho istého trestu nie je možné (§ 68 odsek 5). I keď Trestný zákon (č. 140/1961 Zb.), podľa ktorého sa posudzujú u odsúdeného podmienky pre podmienené prepustenie v danom prípade, nemožnosť opätovného podmieneného prepustenia priamo nezakotvoval, takýto postup súdna prax aj v danom období

pripúšťala len výnimočne, pokiaľ to odôvodňovali mimoriadne okolnosti a osobné pomery odsúdeného, ktoré však v posudzovanom prípade ani nadriadeným súdom zistené neboli.

Na tom základe nadriadený súd dospel k záveru, že súd I. stupňa rozhodol správne, keď žiadosť odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Krajský súd v Nitre na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.